

[Főoldal](#) > ... > [Bírósági Eljárások](#) > [Polgári Ügyek](#) > [Bizonyításfelvétel](#) > Estonia

Bizonyításfelvétel

 Észtország

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 A bizonyítási teher

1.1 Melyek a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok?

A bizonyítási teherről a polgári perrendtartás (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) 230. szakasza rendelkezik, amely kimondja, hogy a keresetekben mindkét félnek bizonyítania kell a követeléseit és tiltakozásait alapját képező tényeket, ha a törvény másképp nem rendelkezik. Továbbá, ha a törvény másképp nem rendelkezik, a felek megegyezhetnek a bizonyítási tehernek a törvényi előírásoktól eltérő megosztásában, valamint az egyes tényeket bizonyító bizonyítékok jellegéről. Ha a törvény másképp nem rendelkezik, a bíróság a saját kezdeményezésére lefolytathatja a bizonyítást házassági ügyekben, leszármazási ügyekben, a gyermekek érdekeit érintő jogvitákban, illetve a kérvények alapján indított eljárásokban.

1.2 Vannak-e olyan szabályok, amelyek bizonyos tények tekintetében mentesítenek a bizonyítási teher alól? Milyen esetekben? Lehetséges-e egy konkrét jogi vélelmet bizonyítással megdönteni?

A bíróság által közismertnek tartott tényeket nem kell bizonyítani. A bíróság közismertnek nyilváníthat olyan tényeket, amelyekre peren kívüli forrásból megbízható információk állnak rendelkezésre. Emellett nem szükséges bizonyítani az egyik fél valamely ténnyel kapcsolatos érvelését, ha azt a másik fél elismeri. Az elismerés egy ténybeli állítással való feltétel nélküli, kifejezésre juttatott egyetértés a bírósághoz címzett írásbeli nyilatkozat vagy olyan nyilatkozat formájában, amelyet a bírósági ülésen tesznek, ahol jegyzőkönyvbe veszik az egyetértést. Az elismerés csak a másik fél beleegyezésével vonható vissza, vagy ha az elismerést visszavonó fél bizonyítja, hogy az adott tény létét vagy hiányát érintő feltételezés helytelen, és az elismerésre a tény helytelen értelmezése folytán került sor. Ilyen esetekben az adott tény nem tekintik elismertnek. A másik fél általi elismerést mindaddig vélelmezni kell, amíg a másik fél kifejezetten nem vitat egy ténybeli körülménnyel kapcsolatban támasztott követelést, és a fél egyéb nyilatkozataiból sem következik a tény vitatásának szándéka.

1.3 Milyen mértékben kell a bíróságnak meggyőződnie valamely tényről ahhoz, hogy ítéletét e tény fennállására alapozza?

A bíróság a törvénynek megfelelően minden bizonyítékot minden szempontból alaposan és tárgyilagosan megvizsgál, és saját belátása szerint eldönti, hogy az eljárásban részt vevő fél érvelése bizonyítottnak tekintendő-e, figyelembe véve többek között a feleknek a bizonyítékok betérjesztésére vonatkozó megállapításait.

2 A bizonyításfelvétel

2.1 A bizonyításfelvétel minden esetben valamelyik fél kérelmére történik, vagy bizonyos esetekben a bíró maga is kezdeményezheti azt?

A polgári perrendtartás 236. szakaszának (2) bekezdése kimondja, hogy általában az érintett feleknek kell

kérelmezniük a bíróságtól a bizonyítás-felvételt, de a 230. szakasz (3) bekezdése rendelkezik olyan esetekről, amikor azt a bíróság a saját kezdeményezésére rendelheti el. Ha a törvény másképp nem rendelkezik, a bíróság a saját kezdeményezésére lefolytathatja a bizonyítást különösen házassági ügyekben, leszármazási ügyekben, a gyermekek érdekeit érintő jogvitákban, illetve a kérvények alapján indított eljárásokban.

2.2 Ha a bíróság helyt ad a fél bizonyításfelvételre vonatkozó kérelmének, mik a következő lépések?

Ha további bizonyítás szükséges a bizonyítékok elbírálásához, a bíróság határoz erről, és tájékoztatja az eljárásban részt vevő feleket. Ha a bizonyítás-felvételt az ügyben eljáró bíróság területi illetékességén kívül kell elvégezni, az ügyben eljáró bíróság megkeresheti azt a bíróságot, amelynek a területi illetékessége alatt beszerezhető a bizonyíték, és kérheti, hogy hozzon az eljárási cselekmény végrehajtására vonatkozó döntést. A bizonyítás-felvételre emellett Észtországon kívül is sor kerülhet.

A bírósági döntést követően a polgári perrendtartás 27-32. fejezetének a bizonyítás-felvételre vonatkozó rendelkezései értelmében a bizonyíték fajtájától függően elvégzik a bizonyítás-felvételt.

2.3 Mely esetben utasíthatja el a bíróság a fél bizonyításfelvételre irányuló kérelmét?

A bíróság elutasíthatja a bizonyítás-felvételre vonatkozó kérelmet, ha:

1. a bizonyíték az ügy szempontjából nem releváns (elsősorban ha a bizonyított tényt nem kell bizonyítani, vagy ha a bíróság úgy ítéli meg, hogy már elég bizonyíték áll rendelkezésre az adott tény bizonyítására);
2. a törvény vagy a felek megállapodása értelmében valamely tényt meghatározott típusú vagy alakszerűségű bizonyítékkal kell alátámasztani, de más típusú vagy alakszerűségű bizonyítást kérnek;
3. a bizonyíték nem elérhető, elsősorban ha a tanú adatai vagy egy okirat fellelhetősége ismeretlenek, vagy ha a bizonyíték fontossága nem arányos a bizonyíték megszerzéséhez szükséges idővel vagy az egyéb kapcsolódó nehézségekkel;
4. a bizonyítás-felvételre vonatkozó kérelmet későn nyújtották be;
5. a bizonyítás-felvétel szükségessége nem valószínűsíthető;
6. a bizonyítás-felvételt kérő fél elmulasztja a bíróság által a bizonyítás-felvétel költségeinek fedezésére előírt előleg kifizetését.

2.4 Milyen bizonyítási eszközök léteznek?

A polgári perrendtartás 229. szakasz (1) bekezdése értelmében a polgári peres ügyekben minden olyan információ bizonyítéknak tekintendő, amely a jogszabályokban meghatározott eljárási formával rendelkezik, és amelynek alapján a bíróság jogszabályokban előírt eljárás során megbizonyosodik azon tények fennállásáról vagy fenn nem állásáról, amelyekre a felek a követeléseiket és tiltakozásukat alapozták, illetve az ügy igazságos elbírálása szempontjából lényeges tényekről.

A 2. alszakasz értelmében bizonyíték lehet a tanúvallomás, az eljárásban részt vevő felek eskü alatt tett nyilatkozata, az okirati bizonyíték, a tárgyi bizonyíték, a helyszíni szemle vagy a szakvélemény. A kérvények alapján indított eljárásokban és az egyszerűsített eljárásokban a bíróság egyéb bizonyítási eszközöket is megfelelőnek ítéltet a tények bizonyítására, többek között az eljárásban részt vevő felek nem eskü alatt tett nyilatkozatát.

2.5 Milyen módon vehető fel a tanúk vallomása, és különbözik-e ez a szakértő tanúk meghallgatásától? Melyek az írásbeli bizonyítékok és a szakértői jelentések/vélemények benyújtásának szabályai?

1) Tanúvallomás

A polgári perrendtartás 251. szakaszának (1) bekezdése értelmében minden olyan személy kihallgatható tanúként, akinek tudomása lehet az ügy szempontjából lényeges tényekről, kivéve, ha az ilyen személy az eljárásban részt vevő fél vagy annak képviselője. A tanúk első kézből ismert tényekkel kapcsolatban nyilatkoznak. A tanúként beidézett személy köteles megjelenni a bíróságon, és az igazságnak megfelelő tanúvallomást tenni az általa ismert tényekkel kapcsolatban. A tanúk tárgyaláson történő meghallgatása helyett írásbeli vallomástételt is előírhatnak, ha a bíróság előtt történő megjelenés aránytalanul nagy terhet jelentene a

tanú számára, és ha figyelembe véve a kérdések tartalmát és a tanú jellemét, a bíróság megítélése szerint az írásbeli tanúvallomás is elegendő a bizonyításhoz. Alternatív megoldásként a bíróság felhasználhatja egy másik bírósági eljárás tárgyalásának anyagát, ha ez egyértelműen leegyszerűsíti az eljárást, és a bíróság feltehetően képes azt a szükséges mértékben, a tanú közvetlen kikérdezése nélkül értékelni.

Minden tanút egyesével hallgatnak meg, és a még meg nem hallgatott tanúk nem lehetnek jelen a tárgyalóteremben a tárgyalás során. Ha a bíróságnak oka van feltételezni, hogy a tanú fél, vagy egyéb okból nem mondana igazat az eljárásban részt vevő valamely fél előtt, vagy ha az eljárásban részt vevő fél megzavarja, vagy más módon befolyásolja a tanú vallomástételét, a bíróság eltávolíthatja az adott személyt a tárgyalóteremből a tanú meghallgatásának idejére. Ilyen esetekben az adott személy visszatérése után a tanú vallomását felolvassák az eljárásban részt vevő fél előtt, akinek joga van kérdéseket feltenni a tanúnak. Ha a tanú vallomása ellentmondásos, a bíróság ugyanazon az ülésen többször is meghallgathatja és kikérdezheti a tanút.

Írásbeli tanúvallomás esetén az eljárásban részt vevő feleknek joguk van írásbeli kérdéseket feltenni a tanúknak a bíróságon keresztül. A bíróság dönti el, mely kérdésekre kell felelniük a tanúknak. A bíróság szükség esetén beidézheti a tanúkat a tárgyalásra szóbeli vallomástétel céljából.

A bíróság felkeresheti a tanút, hogy meghallgassa a tanúvallomását, ha az adott személy betegsége, idős kora, vagy fogyatékosága miatt, illetve egyéb indokolt esetben nem tud megjelenni a bíróságon, vagy ha ez más okból szükséges.

A bíróság közvetlenül vizsgálja meg a bizonyítékot (a polgári perrendtartás 243. szakaszának (1) bekezdése). Az írásos tanúvallomások megbízhatóságának ellenőrzése érdekében a bíróság a polgári perrendtartás 262. szakaszának (1) és (8) bekezdésében meghatározott különböző módszerekkel élhet, például az 1. alszakasz értelmében megbizonyosodik a tanú személyazonosságáról, tevékenységéről, oktatásáról, lakóhelyéről, valamint az üggyel és az eljárásban részt vevő felekkel való kapcsolatáról. A tanúvallomást megelőzően a bíróság elmagyarázza a tanúnak, hogy köteles igazat mondani, valamint a tanúvallomás megtagadásának menetét; a 8. alszakasz értelmében a bíróság szükség esetén további kérdéseket tesz fel a kikérdezés során, hogy pontosítsa vagy kiegészítse a tanúvallomást, illetve, hogy megállapítsa a tanú ismereteinek alapját.

2) Szakértői vélemény

Az ügy szempontjából releváns, szakértelmet igénylő körülmények tisztázása érdekében a bíróságnak az eljárásban részt vevő felek kérésére joga van szakértőt kirendelni. Az Észk Köztársaságon kívül hatályban lévő jog, a nemzetközi jog vagy a bírói gyakorlat ismerete érdekében a bíróság az eljárásban részt vevő felek kérésére vagy a saját kezdeményezésére jogi szakértő véleményét kérheti. A tanúk meghallgatására vonatkozó rendelkezések vonatkoznak a szakértők a helyes értelmezéshez szükséges szakértelmet igénylő körülmények vagy események bizonyítása érdekében történő meghallgatására. Ha az eljárásban részt vevő felek írásos szakértői véleményt nyújtottak be a bírósághoz, és az adott szakértőt nem hallgatják meg tanúként, ezek a vélemények okirati bizonyítéknak minősülnek. A szakértői vizsgálat elrendelése helyett a bíróság felhasználhatja egy másik bírósági eljárás során a bíróság utasítására benyújtott szakértői véleményt, illetve a büntetőjogi vagy szabálysértési eljárások során eljáró testület utasítására készített szakértői véleményt, ha ez leegyszerűsíti az eljárást, és a bíróság feltehetően képes a szükséges mértékben értékelni a szakértői véleményt új szakértői bizonyítás elrendelése nélkül. Ilyen esetekben a szakértőnek további kérdések tehetőek fel, vagy beidézhetik meghallgatásra a bíróságra.

A szakértői bizonyítást az állami igazságügyi szakértői intézet igazságügyi szakértője vagy egyéb képzett munkatársa, okleveles szakértő vagy más, a bíróság által kijelölt, szakértelemmel rendelkező személy végzi. A bíróság szakértőnek jelölhet ki egy személyt, ha az rendelkezik a véleményezéshez szükséges ismeretekkel és tapasztalattal. Ha rendelkezésre áll okleveles szakértő a szakértői bizonyítás elvégzésére, egyéb személy csak alapos indokkal jelölhető ki szakértőnek. Ha a felek egyetértenek a szakértő személyében, a bíróság kijelölheti szakértőnek az adott személyt, ha az képes a törvények értelmében szakértői minőségben eljárni.

Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van a bíróságon keresztül kérdéseket intézni a szakértőhöz. A bíróság dönti el, mely kérdések igényelnek szakértelmet. A bíróság megindokolja a kérdések elutasítását. A szakértők írásban nyújtják be a szakértői véleményüket a bírósághoz, kivéve, ha a bíróság utasítására ezt szóban vagy a szakértő beleegyezésével más formában kell megtenniük. A szakértői vélemény tartalmazza az elvégzett vizsgálatok részletes leírását, a vizsgálatok eredményeképpen megfogalmazott következtetéseket, valamint a

bíróság kérdéseire adott, indokolással ellátott válaszokat.

A szakértők helyes és indokolással ellátott válaszokat adnak a hozzájuk intézett kérdésekre. Szakértői vélemény megfogalmazásához a szakértő megvizsgálhatja a szükséges, az ügyhöz kapcsolódó anyagokat, részt vehet a bizonyíték bírósági megvizsgálásában, illetve referenciaanyagokat és további információkat kérhet a bíróságtól.

A szakértői véleményt közzéteszik a bírósági meghallgatás során. Ha a szakértői véleményt nem írásban vagy írásban reprodukálható formában nyújtják be, a szakértő a bírósági meghallgatáson ismerteti a véleményét. A bíróság beidézheti a szakértői véleményt írásban vagy írásban reprodukálható formában benyújtó szakértőt a bírósági tárgyaláson történő meghallgatásra. A bíróság az egyik érintett fél kérésére is beidézheti a szakértői véleményt adó szakértőt.

A szakértői vélemény megvizsgálása után az eljárásban részt vevő felek a szakértő tárgyalásra idézése esetén kérdéseket intézhetnek hozzá, hogy pontosítsák a véleményét. A kérdések előzetesen is benyújthatók a bírósághoz, amely továbbítja őket a szakértőnek. A bíróság kizárja a nem releváns, illetve a szakértő szakértelmét meghaladó kérdéseket.

A tanúk meghallgatására vonatkozó rendelkezések vonatkoznak a szakértők meghallgatására is.

3) Okirati bizonyíték

Az okirati bizonyíték olyan írásos vagy más, fényképezés, képrögzítés vagy hangrögzítés útján, elektronikus úton vagy egyéb adatrögzítési módon rögzített dokumentum vagy hasonló adat, amely az ügy elbírálása szempontjából releváns tényekkel kapcsolatos információkat tartalmaz, és amely érzékelhető formában előterjeszhető a bírósági tárgyaláson.

Az eljárásban részt vevő felek által a bírósághoz benyújtott hivatalos és magánlevelek, más ügyekben hozott határozatok, illetve szakértői vélemények is dokumentumoknak tekintendők.

Az írásos dokumentumok eredeti dokumentumként vagy átiratként nyújthatók be. Ha az eljárásban részt vevő felek az eredeti dokumentumokat átirattal együtt nyújtják be, a bíróság visszaküldheti az eredeti dokumentumokat, és a bíró által hitelesített kivonat másolatát csatolják az ügy aktáihoz. Az írásos dokumentumokat benyújtó személy kérésére az ügy aktáihoz csatolt eredeti dokumentumokat visszaküldhetik a bírósági határozat hatálybalépését és az eljárás lezárását követően. Az átirat továbbra is az akták része marad. A bíróság megszabhatja a benyújtott dokumentumok megvizsgálásának határidejét, amelynek lejártá után a dokumentumokat vissza kell szolgáltatnia. Ilyen esetekben megőrzik a dokumentum átiratát az aktákban. Ha a dokumentumot átirat formájában nyújtják be, a bíróságnak jog van kérni az eredeti dokumentum benyújtását vagy annak indokolását, miért nem nyújtható be az eredeti dokumentum. Ha nem tesznek eleget a bíróság utasításainak, a bíróság az átirat bizonyító ereje alapján határoz.

2.6 Van-e olyan bizonyítási mód, amely erősebb a többinél?

Polgári peres eljárásokban a bizonyítékok szabad értékelésének általános elve érvényesül, de az érintett felek egyetértésével ez korlátozható. Különösen a polgári perrendtartás 232. szakaszának (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy egyetlen bizonyíték sem rendelkezik előre meghatározott bizonyító erővel a bíróságon, kivéve, ha a felek másképp állapodnak meg. A felek ezért megállapodhatnak abban, hogy egyes bizonyítékok döntő erővel rendelkeznek.

2.7 Van-e kötelezően előírt bizonyítási mód egyes tények bizonyítására?

Igen. Törvény vagy a felek közötti megállapodás előírhatja, hogy egyes tények csak meghatározott típusú vagy alakiségű bizonyítékkal támaszthatók alá.

2.8 Kötelezi-e a jog a tanúkat a vallomástételre?

Igen. A polgári perrendtartás 254. szakasza értelmében a tanúként beidézett személy köteles megjelenni a bíróságon és az igazságnak megfelelő tanúvallomást tenni az általa ismert tényekkel kapcsolatban.

2.9 Milyen esetben tagadhatják meg a vallomástételt?

Az alábbi személyek megtagadhatják a tanúvallomást:

1. a felperes és az alperes lemenő és felmenő ági rokonai;
2. a felperes és az alperes testvérei, mostohatestvérei vagy azok házastársai; a felperes és az alperes mostohaszülei, nevelőszülei, mostohagyermekai és nevelt gyermekei;
3. a felperes és az alperes mostohaszülei vagy nevelőszülei, vagy mostohagyermekai vagy nevelt gyermekei;
4. a felperes és az alperes örökbe fogadó szülei vagy örökbe fogadott gyermekei;
5. a felperes és az alperes házastársa vagy élettársa, és azok szülei, még a házasság vagy az élettársi közösség felbontását követően is.

A tanú akkor is megtagadhatja a vallomástételt, ha az terhelő lehet rá vagy valamely fent megnevezett személyre nézve egy bűncselekménnyel vagy szabálysértéssel kapcsolatban.

A tanú megtagadhatja a vallomástételt a külföldi államok államtitkairól és titkosított információiról szóló törvény (*riigisaladuse ja salastatud välisteabe seadus*) hatálya alá eső tényekkel kapcsolatban.

Az újságírás céljából információkat felhasználó személyek megtagadhatják a vallomástételt olyan tényekkel kapcsolatban, amelyek alapján azonosítható lenne az információ forrása.

A fentiekől függetlenül a tanú nem tagadhatja meg a vallomástételt az alábbi esetekben:

1. olyan tranzakció végrehajtása és tartalma, amely során tanúnak kérték fel;
2. egy családtag születése vagy halála;
3. a családi jogi kapcsolatból származó tulajdonviszonyokkal kapcsolatos tények;
4. olyan vitatott jogviszonnyal kapcsolatos cselekmény, amelyet a tanú maga hajtott végre valamely fél jogi elődjeként vagy képviselőjeként.

2.10 Alkalmazható-e szankció a tanúskodást megtagadó személlyel szemben, illetőleg a személy kényszeríthető-e a vallomástételre?

Igen. Ha a tanú alapos ok nélkül megtagadja a vallomástételt, a bíróság bírsággal sújthatja, vagy elrendelheti a fogva tartását legfeljebb 14 napra. A tanú fogva tartását haladéktalanul megszüntetik, ha a tanú vallomást tesz, a bíróság befejezi a tárgyalást az ügyben, vagy már nem szükséges a tanú meghallgatása.

Emellett a tanút terhelik a vallomástétel alapos ok nélküli megtagadásából származó eljárási költségek.

2.11 Van-e olyan személy, akitől nem szerezhető be tanúvallomás?

A polgári perrendtartás 256. szakasza rendelkezik arról, hogy mely személyek nem hallgathatók meg tanúként. Ilyenek különösen az Észtországbán bejegyzett vallási szervezetek lelkészei vagy a kisegítő személyzetük, illetve ők nem kérdezhetők ki olyan információkkal kapcsolatban, amelyeket a lelki gondozás során közöltek velük. Az alábbi személyek csak akkor hallgathatók meg tanúként, ha az a személy, akinek érdekében áll a titoktartási kötelezettség fenntartása, erre engedélyt ad:

1. polgári és közigazgatási ügyekben a jogi képviselők, büntetőügyekben és szabálysértési ügyekben az ügyvédek, valamint közjegyzők olyan tények tekintetében, amelyekről a hivatásuk gyakorlása során szereztek tudomást;
2. orvosok, gyógyszerészek és más egészségügyi dolgozók olyan tények tekintetében, amelyeket a páciens bizalmasan közölt velük, beleértve a leszármazással, a mesterséges megtermékenyítéssel, az adott személy családjával és egészségével kapcsolatos információkat;
3. egyéb olyan személyek, akik foglalkozásuk, illetve szakmai vagy gazdasági tevékenységük folytán olyan bizalmas információkhoz jutottak hozzá, amelyeket a törvény értelmében nem fedhetnek fel.

A fent említett személyek szakmai támogató személyzete is csak akkor hallgatható meg tanúként, ha az a személy, akinek érdekében áll a titoktartási kötelezettség fenntartása, erre engedélyt ad.

2.12 Mi a bíró és a felek szerepe a tanú kihallgatásában? Milyen feltételekkel tehető tanúvallomás videokonferencia útján vagy egyéb technikai eszközök segítségével?

A polgári perrendtartás 262. szakasza rendelkezik a tanúk meghallgatására vonatkozó eljárásról. A tanú meghallgatása azzal kezdődik, hogy a bíróság elmagyarázza a tanúnak a meghallgatás tárgyát, és felszólítja, hogy mondjon el mindent, amit a meghallgatás tárgyával kapcsolatban tud. Ezután az eljárásban részt vevő feleknek joguk van a bíróságon keresztül kérdéseket intézni a tanúhoz. A bíróság engedélyével az eljárásban részt vevő felek közvetlenül is feltehetik a kérdéseiket.

A bíróság elutasítja a befolyásoló kérdéseket, az ügyben nem releváns kérdéseket, a korábban nem bemutatott új tények feltárására irányuló kérdéseket, illetve az ismétlődő kérdéseket. A bíróság szükség esetén bármikor további kérdéseket tehet fel a meghallgatás során, hogy pontosítsa vagy kiegészítse a tanúvallomást, illetve megállapítsa, mire alapozza a tanú az ismereteit.

A polgári perrendtartás 350. szakasza értelmében a bíróság ülést szervezhet eljárási konferencia formájában, hogy az eljárásban részt vevő felek vagy a képviselőjük, illetve a tanácsadójuk a bírósági ülés idején máshol tartózkodhasson, és ott valós időben végezhesse el az eljárási cselekményt. A máshol tartózkodó tanú vagy szakértő is meghallgatható, és az eljárásban részt vevő, valamely másik helyen tartózkodó fél kérdéseket intézhet hozzá az eljárási konferencia formájában megtartott bírósági ülésen.

Az eljárási konferencia formájában megtartott bírósági ülésen az eljárásban részt vevő feleknek a kérvények és kérelmek benyújtására, valamint az eljárásban részt vevő más felek kérvényeire és kérelmeire való állásfoglalásra vonatkozó jogát technikailag biztonságos módon garantálják, és a bírósági ülések a képeknek és a hangoknak az eljárásban részt vevő, de a bíróság területén nem jelenlévő felek által a bíróság részére, illetve a bíróság által a felek részére valós időben történő továbbítása szempontjából technikailag biztonságosak. A felek és a tanú beleegyezésével, illetve a kérvények alapján indított eljárások esetén csak a tanú beleegyezésével a tanú telefonon is meghallgatható az eljárási konferencia során. Az igazságügy-miniszter konkrét műszaki követelményeket határozhat meg az eljárási konferencia formájában megtartott bírósági ülések levezetésére vonatkozóan.

3 A bizonyítékok értékelése

3.1 Ha az egyik fél nem jogszerűen szerezte be a bizonyítékokat, vonatkozik-e valamilyen korlátozás a bíróságra az ítélethozatallal kapcsolatban?

A polgári perrendtartás 238. szakasz (3) bekezdés 1) pontja értelmében a bíróság elutasíthatja a bizonyíték befogadását, és visszaszolgáltatja a bizonyítékot, ha azt bűncselekmény vagy az alapvető jogok jogellenes megsértése révén szereztek.

3.2 Ha félként veszek részt az ügyben, bizonyítéknak számít-e a nyilatkozatom?

A polgári perrendtartás 267. szakasza értelmében az a fél, amelyiknek bizonyítania kellett egy tényt, de azt semmilyen bizonyítékkal nem tudta megtenni, vagy aki nem szolgált más bizonyítékkal, kérheti a másik fél vagy a harmadik fél eskü alatt történő meghallgatását a tény bizonyítása érdekében. Jogi személy esetén a képviselője hallgatható meg eskü alatt.

A bíróság az egyik fél kérésére és a másik beleegyezésével eskü alatt meghallgathatja azt a felet is, amelynek bizonyítékkal kell szolgálnia valamely vitás ténnyel kapcsolatban.

A felek kérésétől és a bizonyítási teher felosztásától függetlenül a bíróság a saját kezdeményezésére eskü alatt meghallgathatja az egyik vagy mindkét felet, ha a korábbi eljárások, valamint a beterjesztett és felvett bizonyítékok alapján a bíróság nem tud állást foglalni a bizonyítandó tény igazságtartalmáról. A bíróság a saját kezdeményezésére akkor is meghallgathatja eskü alatt az egyik felet, ha az a fél, amelyiknek bizonyítékkal kell szolgálnia, a másik fél beleegyezése nélkül eskü alatt kíván nyilatkozatot tenni.

Az egyszerűsített eljárások és a kérvények alapján indított eljárások esetén a bíróság úgy is határozhat, hogy az eljárásban részt vevő fél nem eskü alatt tett nyilatkozata elegendő egy tény bizonyítására, kivéve, ha a kérvények alapján indított eljárások releváns típusára vonatkozó szabályozás értelmében csak eskü alatt tett

nyilatkozat fogadható el. A kereset ügyében hozott határozat nem alapulhat nem eskü alatt tett nyilatkozaton.

■ Last update: 18/04/2023

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.